

de ville faa, det er noget, Landstinget bestemmer. Vi have nok vedtaget Lovene her i Folketinget, men det er meget muligt, at de blive ændrede saaledes, at de maaske neppe ere til at kende igen, naar de atter komme herved.

I det hele har den politiske Stilling under Venstres Styre udviklet sig paa en saadan Maade, at der er sket en Forskydning af den politiske Magt. Naar jeg tænker paa de første Aar, jeg sad som Medlem af Folketinget, da var den politiske Magts Tyngdepunkt her i Folketinget, det var Folketinget, der gennemførte sin Villie paa Finansloven, det var Folketinget, der prægede vore Love. Men efterhaanden som Systemskiftet er blevet ældre og ældre, er der sket en Forskydning af Magten, saa at den faktiske politiske Magt ikke længere er her i Folketinget, men findes oppe i Landstinget. Det er sørgeligt, at Magtens Tyngdepunkt er gledet bort fra den almindelige Valgret og nu ligger hos den privilegerede Valgret oppe i Landstinget. Det er Landstinget, der bestemmer Skattelovens Form og Indhold, og vi kunne maaske faa mange Overraskelser, inden disse Love blive endelig vedtagne. Det er meget muligt, at det er de Tanker, som Manden med Tændstikkerne har fremsat — jeg tænker paa det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) —, der ville blive de gældende, naar disse Love skulle endelig vedtages. Men det gælder ikke alene Skattelovene, det gælder mange andre Love, ogsaa de sociale Love, som Regeringen har fremsat her i Tinget og faaet vedtagne her. For Eksempel et Lovforslag som det om Tilskud til Børn af Enker og Enkemænd er vedtaget her, men det kommer sikkert ikke frem som Lov i denne Samling. Det ligger nu godt gemt oppe i Landstinget. Regeringen magter ikke at føre Lovforslag af den Art igennem. Ligeledes vor Valgkredslov, som denne Regering har sat sig til Opgave at gennemføre, som den Aar efter Aar søger at gennemføre, men som den Aar efter Aar maa lide den Tort at se strande i Landstinget, hvor den politiske Magts Tyngdepunkt i dette Øjeblik ligger.

Denne Regering er dybt afhængig af Landstinget. I 1901, da vi fik Systemskiftet, fik Venstre ganske vist Magtens ydre Attributter, de fik den trekantede Hat, Sabelen og Ekscellencetitelen, de kunde behænge sig selv med Ordener og Titler o. s. v., men den faktiske Magt gled bort fra dem. Den store Fejl, de

begik efter Systemskiftet i 1901, var, at de ikke frigjorde sig for Landstingets Magt og Indflydelse. Det skulde de have gjort, men de have tværtimod siden den Tid Aar efter Aar gjort sig mere og mere afhængige af Landstinget. Derfor er det ikke saa underligt, at det ærede Medlem, som staar der (Johan Knudsen), kunde udbryde paa et Møde ovre i Jylland, hvor han var samlet med Højregrupperne: Denne Regering er den bedste, vi have haft efter Systemskiftet! Hvorfor er det den bedste? Det er, fordi det er den, der er dybest afhængig af Højre, fordi det er en Regering, hvis Villie ligger oppe i Landstinget. Derfor kan Højre staa frem og rose den og sige, at det er den bedste Regering, vi have haft efter Systemskiftet. Ja, det er den Regering, som har den mindste Magt og Myndighed, det er den Regering, som er sunken ned i et Afhængighedsforhold til Højre, som ingen anden Venstreregering hidtil har været i.

Jeg sagde før, at jeg betragtede denne Afsked i Dag med Finansloven som kun ganske foreløbig. Vi faa nok Finansloven at se igen. Alt tyder paa, at vi i Aar ville faa en Finanslovkonflikt. Det er ogsaa et Vidnesbyrd om, hvordan Højre rejser Hovedet, at Folketinget skal lade sig det byde, at Landstinget indbyder til en Finanslovkonflikt. Jeg slutter det af den Stilling, som Højre her i Folketinget tog til Finansministerens Anmærkning om Kultolden. Det er vel rimeligt, siger jeg, at denne Anmærkning bliver stemt ud, og saa have vi Finanslovkonflikten, saa se vi Finansloven igen. Under almindelige Forhold skulde jeg ikke have det mindste imod, at Folketinget paa Finansloven optog en Konflikt med Landstinget, men under det Førerskab, denne Konflikt skal udkæmpes, siger jeg: Lad os endelig være fri for den Konflikt, for den vil kun føre til Ydmygelse og Nederlag for Folketinget! Landstinget ved godt, at det er den stærkeste her, og at det bliver Regeringen, som kommer til at ydmyge sig, og Folketinget, som vil lide Nederlag. Andet kunne vi ikke vente, naar en Konflikt mellem de to Ting skal udkæmpes med de politiske Førere, vi have i dette Land i Øjeblikket.

Jeg vil rette et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister. Han er selvfølgelig ikke glad i Sind, det vilde være for meget forlangt, at han skulde være det. Han skal nu bære en Finanslov op i Landstinget med et Underskud af, jeg ved ikke hvor mange Millioner. Men det er ikke det eneste, der trykker Finansministeren i